

دبیر کل خانه کارگر:

حذف ارز ترجیحی، افزایش دستمزدها را بی اثر می کند

دبیر کل خانه کارگر تأکید کرد: قرار نیست دستمزدها را افزایش دهند و بعد به واسطه افزایش قیمت کالاها، افزایش دستمزدها را بی اثر

کند. ما باید هم مواظب سفره کارگران باشیم و هم دستمزدها را.

به گزارش ایلنا، علیرضا محجوب در مراسم ضیافت افطاری خانه کارگر گفت: امیدواریم در افزایش حقوق بازنشستگان بهترین تصمیم گرفته شود. اختلاف اصلی بر سر حقوق حداقل بگیران نیست بلکه اختلاف بر سر حقوق سایر سطوح و اجرای متناسب سازی است که امیدواریم به زودی حل شود. وی با بیان اینکه سازمان تامین اجتماعی نگران کسری بودجه خود است، اظهار داشت: در این هفته دو بار جلسه تعیین مزد بازنشستگان برگزار شد که فعلاً به نتیجه نرسیده است.

دبیر کل خانه کارگر با اشاره به آمدن نام سازمان تامین اجتماعی در بودجه ۱۴۰۱ و مشکلاتی که در روند تعیین مزد بازنشستگان ایجاد کرده، اظهار داشت: قانون بودجه هیچ سالی در مورد سازمان تامین اجتماعی صحبت نکرده و همیشه عنوان سازمان تامین اجتماعی نیروهای مسلح آورده شده است. بنابراین استناد به «صندوق تامین اجتماعی نیروهای مسلح» درست نیست و این یک اشتباه بوده که باید اصلاح شود.

محجوب ادامه داد: طولانی شدن بحث مستمری بازنشستگان به خاطر این اشتباهی است که در قانون بودجه صورت گرفته اما امیدواریم هر چه زودتر در هفته آینده به نتیجه برسیم.

وی با اشاره به حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی تصریح کرد: این موضوع باعث افزایش قیمت کالاها و اساسی از جمله دارو و مواد غذایی مشکلات بسیاری را برای مردم ایجاد خواهد کرد. امیدواریم دولت در این زمینه تصمیم درستی بگیرد و حذف ارز ۴۲۰۰ تومانی را اعمال نکند که اگر این اتفاق بیفتد ماساکت نخواهیم نشست. به گفته محجوب، قرار نیست دستمزدها را افزایش دهند و بعد به واسطه افزایش قیمت کالاها، افزایش دستمزدها را بی اثر کنند.

عبدالملکی به صحن مجلس احضار شد

عضو هیأت رئیسه کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به ادامه دادن سوال نمایندگان مجلس از وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: ۸ سوال درباره وزیر تعاون اعلام وصول شده که در صحن مجلس باید پاسخ داده شود.

خلیل بهروزی فر در گفت و گوی ویژه خبری با اشاره به سوال نمایندگان از وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، بیان کرد: نمایندگان وظیفه نظارت بر کار دولتمردان را دارند و بر این اساس در باره نحوه تغییر و تحول این وزارتخانه سوالاتی مطرح شد. نماینده فومن و شفت در مجلس ادامه داد: همچنین درباره به کارگیری مدیران ضعیف و ناکارآمد که بر اساس سفارش و رفاقت در این وزارتخانه به کار گرفته شده اند نیز از وزیر مربوطه سوال شد.

افزایش حقوق بازنشستگان تامین اجتماعی اردیبهشت ماه اجرایی می شود

مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی گفت: افزایش حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران در اردیبهشت ماه اجرایی خواهد شد.

به گزارش توسعه ایرانی، میرهاشم موسوی در جلسه‌ای که با حضور معاونین این سازمان و رئیس و اعضای هیأت مدیره کانون عالی کارگران بازنشسته و مستمری بگیران اتحادیه پیشکسوتان جامعه کارگری برگزار شد، گفت: با همکاری دولت افزایش حقوق مستمری بگیران در اردیبهشت ماه اجرایی خواهد شد. در مورد افزایش حقوق بازنشستگان ماده ۹۶ و ۱۱۱ مورد توجه بوده و بررسی کارشناسی درباره افزایش مستمری بازنشستگانی که حداقلی بگیر محسوب می شوند بر اساس ماده ۱۱۱ قطعی شده و درباره میزان افزایش سایر سطوح نیز جلسات ادامه دارد. رویکردهای مدیری این است که با همکاری شرکای نمایندگان بازنشستگان و براساس الزامات قانونی و مقهورات سازمان، بهترین تصمیم در زمینه تحقق عدالت و صیانت از حقوق ذینفعان اتخاذ شود.

بازنشستگان کارگری در قعر جدول کیفیت زندگی به سر می برند

لزوم احیای پاداش پایان خدمت برای کارگران

نسرین هزاره مقدم

آرتورز گردن، دردهای به ستوه آورنده عصبی و جیب کاملاً خالی؛ ثمره بیش از ۲۵ سال کار کردن در یک شرکت نسبتاً کوچک قطعه‌سازی در حاشیه‌های تهران است.

محمدعلی که در ماه‌های پایانی سال قبل بازنشست شده، مجبور است دوباره دنبال کار بگردد. مستمری ماهانه او تقریباً به اندازه اجاره خانه در تهران است و هیچ سرمایه‌ای هم ندارد که بتواند به کاری بزند یا به قول خودش یک ماشین دست دوم بخرد برای مسافر کشی. «کار فرما سفند هر سال، ما را خاتمه قرارداد اعلام می کرد، سنوات مان را همراه عیدی پایان سال می پرداخت و از ما اثر انگشت می گرفت که هیچ معوقه و طلبی نداریم. سال آخر هم که بازنشست شدم، باز همان مبلغ ناچیز سنوات یک ساله و عیدی پایان سال را پرداخت کرد و بدون ربالی اضافه‌تر، خیلی راحت گفت: بفر مایید...»

بعد از استیلاي قرار دادهای موقت کار در دهه ۷۰ و صدور دادنامه ۱۷۹ دیوان عدالت و با به تاریخ پیوستن پدیده‌ای به نام «کارگر دائم»، اکثریت شاغلان بخش خصوصی و تحت پوشش قانون کار، هم‌سر نوشت این کارگر قطعه‌سازی شدند؛ بعد از سال‌ها کار سخت حتی در مشاغل سخت و زیان آور، در زمان بازنشستگی، سنوات پایان کار (موضوع ماده ۲۴ قانون کار) مبلغ ناچیزی می‌شود که در اکثریت مواقع، یک حقوق (آن هم فقط مزد پایه) ضربه‌ریک (برای یک سال آخر کار) است. البته اگر کارفرما منصف‌تر باشد، این مبلغ به یک ماه حقوق ضربه‌ریک سده تبدیل می‌شود؛ یعنی کارفرما قرارداد را سه ساله در نظر می‌گیرد و سنوات را در پایان کار برای سه سال پرداخت می‌کند.

فقدان مولفه‌ای تحت عنوان «پاداش پایان خدمت»، شاخص‌های کیفیت زندگی بازنشستگان کارگری را به شدت تنزل داده و نرخ امید به زندگی آنها را پایین آورده است. بدون تردید یک بازنشسته کارگری از منظر شاخص‌های کیفی زندگی، وضعیت به مراتب ناگوارتری نسبت به یک کارمند بازنشسته دارد؛ یک کارمند در زمان بازنشستگی، مبلغ قابل توجهی به عنوان پاداش پایان خدمت دریافت می‌کند، مبلغی که با در نظر گرفتن ارزش پول در هر سال، لاف‌ل‌هزینه خرید یک پراپ‌ایدی یا پژوی سواری را تامین می‌کند (در سال جاری سقف این مبلغ ۴۷۲ میلیون تومان خواهد

جالب توجه است: «مقایسه گروه‌های کارمندان و کارگران بازنشسته نشان داد که میانگین نمرات متغیرهای کیفیت زندگی در بازنشستگان کارمند به طور معنی‌داری بیشتر بوده است». بالاتر بودن نمره متغیرهای کیفیت زندگی برای بازنشستگان کارمند، معلول دلایل بسیاری است که بدون شک یکی از مهم‌ترین آنها، بالاتر بودن متوسط مستمری ماهانه است اما تردید نداریم که وجود یا غیبت مولفه‌ای به نام پاداش پایان خدمت نیز در این میانه تأثیر بسیار دارد. کارگران بازنشسته چون در زمان اشتغال، سنوات پایان کار را سالانه دریافت کرده‌اند، در زمان بازنشستگی مجبور به اشتغال مجدد و تامین هزینه‌های زندگی با روش‌های جایگزین هستند در حالی که کارمندان بازنشسته از اشتغال مجدد و دغدغه‌های آن فراغت نسبی دارند.

اشغال مجدد بازنشستگان

کارگری و شروط آن

پیشتر سازمان تامین اجتماعی به استناد بند ۱۵ ماده ۲ قانون تامین اجتماعی اشتغال به کار مجدد بازنشستگان را منع و در صورت اشتغال، حقوق بازنشستگان قطع و حق بیمه از کارفرما اخذ می‌شد. این امر مورد اعتراض شدید بازنشستگان به علت عدم تکافوی حقوق بازنشستگی

آنها قرار گرفت و با شکایت به مراجع مختلف و به ویژه دیوان عدالت اداری تظلم‌خواهی می‌کردند تا اینکه با شرایط و محدودیت‌هایی، اشتغال برخی از آنها بدر نظر گرفتن شرایط پذیرفته شد. آرای وحدت رویه دیوان عدالت اداری به شماره‌های ۹۰ و ۱۲۴۳ و همچنین بندب ماده ۶۵ قانون برنامه پنجم توسعه اقتصادی مستند این مطالبه‌گری هستند و شرایط اشتغال مجدد بازنشستگان کارگری را تبیین می‌کنند. بدون شک، اشتغال مجدد بازنشستگان، به نوعی فرصت‌سوزی است. هر بازنشسته‌ای که در یک کارگاه یا مختصات اقتصاد رسمی به کار مشغول شود، فرصت یک نیروی جوان جویای کار برای اشتغال رسمی و بیمه‌شده را می‌سوزاند. از این رو، احیای پاداش پایان خدمت بازنشستگان کارگری، می‌تواند یکی از راهکارهای رونق اشتغال و کاهش نرخ بیکاری، تلقی شود. بازنشسته‌ای که چند صد میلیون تومان زمان خاتمه کار دریافت می‌کند، صاحب سرمایه شخصی است و با این سرمایه می‌تواند نیاز به اشتغال مجدد را رفع و رجوع کند.

«حسان سهرابی»، مشاور حقوقی کشور، اجرای دقیق ماده ۲۴ قانون کار و اصلاح عادلانه دادنامه‌های مربوطه توسط دیوان عدالت را از

الزامات اولیه تحقق شعار سال یا همان اشتغال آفرینی می‌داند و در این رابطه می‌گوید: با توجه به ماده ۲۴ قانون کار، سنوات پایان خدمت کارگران در محدوده یک سال خلاصه نمی‌شود و باید در زمان قطع رابطه کاری یا همان بازنشستگی، کامل پرداخت شود. ماده ۲۴ قانون کار می‌گوید: در صورت خاتمه قرارداد کار، کارمین یا مدت موقت، کارفرما مکلف است به کارگری که مطابق قرارداد، یک سال یا بیشتر به کار اشتغال داشته است برای هر سال سابقه، اعم از متوالی یا متناوب براساس آخرین حقوق مبلغی معادل یک ماه حقوق به عنوان مزایای پایان کار به وی پرداخت کند.

اما مشکل از قراردادهای موقت است. وقتی کارفرما قراردادها را یک ساله می‌بندد و پایان هر سال، سنوات را کامل تسویه می‌کند، آن زمان حتی اگر کارگر ۲۰ سال متوالی در همان کارگاه کار کند، مابه‌التفاوت سنوات سالانه در پایان کار پرداخت نمی‌شود. سهرابی به یک دادنامه دیوان عدالت اشاره می‌کند، دادنامه‌ای که حق دریافت مابه‌التفاوت راز کارگر قرارداد موقت سلب کرده است. دادنامه ۱۰۰۹۸ مورخه ۹۸/۰۳/۲۸ می‌گوید «اگر قرارداد کارگران دائمی باشد پس از پایان ۳۰ سال بر مبنای آخرین حقوق سنوات محاسبه می‌شود و اگر قرارداد موقت باشد با تسویه حساب هر سال علی‌الحساب را ندارد چسرا که چون پرداخت در پایان سال انجام می‌شود کارفرما تکلیفی به پرداخت مابه‌التفاوت ندارد و پرداخت جنبه قطعی دارد و کارفرما با این فرض تکلیفی به پرداخت دیگری ندارد».

او اضافه می‌کند: این دادنامه به اضافه آخرین اصلاحیه دادنامه ۳۳۲۸ که مبنای محاسبه سنوات را به پایه مزد خالی تقلیل داده، کارگران را از دریافت مبلغ قابل توجهی در زمان بازنشستگی محروم کرده است. کارگر بعد از سال‌ها کار کردن، وقتی از مجموعه منفک می‌شود، عملاً هیچ سرمایه‌ای ندارد. وضعیت برخ چین کارگری را به خصوص اگر در یک شغل سخت و زیان آور اشتغال داشته تصور کنید. بیماری‌های شغلی، ناراحتی‌های روحی به اضافه دغدغه‌های برآمده از بی‌پولی، چشم‌انداز سال‌ها زندگی کردن با یک مستمری حداقلی، کارگر بازنشسته را از پادامی آورد. او که هیچ سرمایه و اندوخته‌ای ندارد باید به فکر اشتغال مجدد باشد و اشتغال مجدد و ناخواسته، یعنی از میان رفتن فرصت اشتغال یک جوان. مشاور حقوقی کانون عالی

یک بازنشسته کارگری

از منظر شاخص‌های کیفی زندگی، وضعیت به مراتب ناگوارتری نسبت به یک کارمند بازنشسته دارد چون یک کارمند در زمان بازنشستگی، مبلغ قابل توجهی به عنوان پاداش پایان خدمت دریافت می‌کند

شورای اسلامی کار کشور اضافه می‌کند: در این شرایط، ضروری است به استناد ماده ۹۱ دیوان عدالت اداری، در دادنامه ۱۰۰۹۸ بازنگری شود. در ایران هیچ گروه شغلی، از خود قضات دیوان گرفته تا کارمندان جزء، سنوات را سالانه دریافت نمی‌کنند بنابراین باید با بازنگری در دادنامه ۱۰۰۹۸، راه تسویه حساب سالانه سنوات کارگران مسدود شود و کارفرمایان را ملزم کنند زمان بازنشستگی، سنوات پایان کار را یک جا پرداخت کنند. لاف‌ل‌ه مابه‌التفاوت پرداخت‌های سالانه را بپردازند. طبق اصول ۱۹ و ۲۰ و ۱۷۱ قانون اساسی فرقی بین کارگران و سایر مستخدمین نیست. سایر مستخدمین به غیر از کارگران، پس از اتمام خدمت شان مبلغی چشمگیر به عنوان پاداش پایان کار دریافت می‌کنند تا اشتغال مجدد نداشته و شرایط ایجاد اشتغال جوانان را مهیا کنند. باید همین مختصات بدون تغییر یا تنزل، برای کارگران نیز برقرار شود.

وقتی جیب خالی

چاره‌ای باقی نمی‌گذارد

در کنار لزوم افزایش مستمری بازنشستگان به نسبت سبب معیشت و هزینه‌های زندگی، تنها احیای پاداش پایان خدمت است که می‌تواند رغبت اشتغال مجدد را برای یک کارگر بازنشسته کمرنگ کند.

محمدعلی بعد از ۲۵ سال کار کردن در یک شرکت قطعه‌سازی، در زمان بازنشستگی فقط ۸ میلیون تومان (سرجمع عیدی و سنوات یک سال آخر) را دریافت کرده است. این پول حتی یک ماه هم دوام نیاورد و به قول خودش همان هفته اول صرف امور جاری و عقب‌افتاده زندگی شد و رفت! حالا با آغاز سال جدید، محمدعلی مجبور است دنبال شغل مجدد باشد، هر چند نه از نظر جسمی و نه از نظر روحی، آماده نیست دوباره کار کند اما «جیب خالی» راه دیگری برایش نگذاشته است...

نرخ بیکاری در سال ۱۴۰۰ به ۹ درصد کاهش یافت

می‌دهد، این نرخ نسبت به فصل مشابه در سال قبل (زمستان ۱۳۹۹) ۰.۵ درصد کاهش یافته است. بررسی نرخ بیکاری گروه سنی ۱۸ تا ۲۵ ساله نیز نشان می‌دهد که در زمستان ۱۴۰۰ حدود ۱۶.۶ درصد از جمعیت فعال این گروه سنی بیکار بوده‌اند. این در حالی است که تغییرات فصلی بیکاری این افراد نشان می‌دهد این نرخ نسبت به زمستان ۱۳۹۹، به میزان ۰.۲ درصد کاهش یافته است. بررسی سهم جمعیت دارای اشتغال ناقص جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر نشان می‌دهد که در زمستان ۱۴۰۰ حدود ۱۰.۷ درصد جمعیت شاغل، به دلایل اقتصادی (فصل غیر کاری، رکود کاری، پیدا نکردن کار با ساعت بیشتر و...) کمتر از ۴۴ ساعت در هفته کار کرده‌اند برای انجام کار اضافی بوده‌اند. این در حالی است که ۳۶.۷ درصد از شاغلین ۱۵ ساله و بیشتر، بیش از ۴۹ ساعت در هفته کار کرده‌اند.

اقتصادی فعال بوده‌اند یعنی در گروه شاغلان یا بیکاران قرار گرفته‌اند. بررسی تغییرات نرخ مشارکت اقتصادی حاکی از آن است که این نرخ نسبت به فصل مشابه در سال قبل (زمستان ۱۳۹۹) ۰.۵ درصد کاهش یافته است. جمعیت شاغلین ۱۵ ساله و بیشتر در این فصل ۲۳ میلیون و ۱۷۴ هزار نفر بوده که نسبت به فصل مشابه سال قبل ۳۹ هزار نفر افزایش داشته است. بررسی اشتغال در بخش‌های عمده اقتصادی نشان می‌دهد که در زمستان ۱۴۰۰، بخش خدمات با ۵۱.۹ درصد بیش‌ترین سهم اشتغال را به خود اختصاص داده است. در مراتب بعدی بخش‌های صنعت با ۲۳.۶ درصد و کشاورزی با ۱۴.۵ درصد قرار دارند. نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله حاکی از آن است که ۲۳.۱ درصد از فعالان این گروه سنی در زمستان ۱۴۰۰ بیکار بوده‌اند. بررسی تغییرات فصلی نرخ بیکاری این افراد نشان

بر اساس گزارش مرکز آمار، در سال ۱۴۰۰ نرخ بیکاری ۹ درصد رسید که پایین‌ترین رقم آن در دهه‌های اخیر محسوب می‌شود. به گزارش توسعه ایرانی، طبق این گزارش در زمستان ۱۴۰۰ نرخ بیکاری جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر ۹.۴ درصد بوده است. همچنین در زمستان ۱۴۰۰، به میزان ۴۰.۴ درصد جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر از نظر اقتصادی فعال بوده‌اند، یعنی در گروه شاغلان یا بیکاران قرار گرفته‌اند. بررسی نرخ بیکاری افراد ۱۵ ساله و بیشتر نشان می‌دهد که ۹.۴ درصد از جمعیت فعال (شاغل و بیکار)، بیکار بوده‌اند. بررسی روند تغییرات نرخ بیکاری حاکی از آن است که این شاخص، نسبت به فصل مشابه در سال قبل (زمستان ۱۳۹۹) ۰.۳ درصد کاهش یافته است. در زمستان ۱۴۰۰، همچنین به میزان ۴۰.۴ درصد جمعیت ۱۵ ساله و بیشتر از نظر

خبر

مرکز آمار ایران: